

положеніе на душиѣтъ му, още и строго-
стыѣтъ който вардяше въ редовныйтъ си
животъ, и твърдостѣтъ въ трудоветѣ за
ползѣ на отечеството, добы голѣмѣ една
наклонность и любовь къмъ него, и казва-
ше испослѣ на познаницытъ и пріятелитѣ
си че, „Ликургъ не е нито жестокъ ни-
то мѣчителенъ, но напротивъ, той е мно-
го кроткъ и тихъ человекъ какъвто не
знае другыго нѣкого. „ И това е, думаше,
най тежкото наказание за мене да мыслиѣ,
че съмъ увредилъ единъ толкозъ добъръ
человекъ.

И тъй кротостѣта Ликургова вмѣсто на-
казаніе станѣ единъ важенъ урокъ за Ал-
кандра, и го прѣобрази отъ гнѣвливъ и
лютъ що бѣше, да стане миренъ, разу-
менъ и добъръ гражданинъ.

Аристидъ.

Когато Атинейцытъ, подвижны отъ за-
вистъ, ся подигнахъ да очерепятъ *)

*) Когато Атинянытъ възмняхъ, че нѣкой отъ гражда-
нытъ по силѣтъ и влияніето си може да подѣйствува за